

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 579

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 16 august 2011

SUMAR

	Pagina		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 440 din 7 aprilie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale	2–3	recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004	7–9
Decizia nr. 665 din 17 mai 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 din Legea nr. 329/2009 privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice, susținerea mediului de afaceri și respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional	3–5	Decizia nr. 728 din 2 iunie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 300/2009 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai—decembrie 2009	9–10
Decizia nr. 703 din 31 mai 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 129 alin. 5 și art. 167 din Codul de procedură civilă și art. 2, art. 64, art. 77, art. 78, art. 95, art. 169, art. 172, art. 180 alin. (2)—(4) și art. 184 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale	5–7	Decizia nr. 742 din 2 iunie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2009 privind unele măsuri financiar-bugetare și ale art. 16 alin. (1) din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2010 nr. 12/2010	11–12
Decizia nr. 714 din 31 mai 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2010 privind eşalonarea plății indemnizațiilor prevăzute de Legea		Decizia nr. 743 din 2 iunie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 252 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii	12–14
		Decizia nr. 745 din 2 iunie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 166 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii	14–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 440**

din 7 aprilie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Hidroplasto” — S.R.L. din Botoșani în Dosarul nr. 19.528/211/2010 al Judecătoriei Cluj-Napoca.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 13 octombrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 19.528/211/2010, **Judecătoria Cluj-Napoca a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale.**

Excepția a fost invocată de Societatea Comercială „Hidroplasto” — S.R.L. din Botoșani, într-un dosar având ca obiect soluționarea cererii privind emiterea unei ordonanțe de plată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că actul normativ atacat încalcă dreptul la apărare, întrucât administrarea probelor este lacunară, urgentă, nu sunt efectuate cercetări de fond care să permită părâtului-debitor să își formuleze apărări pertinente în favoarea sa. De asemenea, textul criticat, prin urgența măsurilor și restrângerea dreptului de administrare a probelor, poate crea o situație de drept care să nu corespundă situației de fapt comerciale. Mai mult, dispozițiile atacate permit instanței de judecată să soluționeze o cauză doar pe baza susținerilor subiective ale creditoarei, fără ca debitorul să poată administra probe în apărare. Autorul excepției mai susține că apărarea exercitată pe calea cererii în anulare nu poate fi la fel de eficientă ca aceea de care ar beneficia într-o cale de atac prevăzută prin dreptul

comun. Emiterea titlului executoriu în urma unui proces sumar și executarea acestui titlu încalcă dreptul constituțional la ocrotirea proprietății.

Judecătoria Cluj-Napoca consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 738 din 31 octombrie 2007.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 privind egalitatea în fața legii, art. 24 privind dreptul la apărare și art. 44 privind dreptul de proprietate.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a pronunțat asupra dispozițiilor de lege criticate în numeroase cazuri, prin raportare la critici similare, constatând constituționalitatea acestora.

Astfel, prin Decizia nr. 1.001 din 7 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 774 din 18 noiembrie 2008, Decizia nr. 1.116 din 16 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 776 din 19 noiembrie 2008 sau Decizia nr. 80 din 27 ianuarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 195 din 21 martie 2011, Curtea a constatat că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 a fost adoptată pentru a stabili măsuri pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată asumate prin contracte comerciale și pentru stabilirea unei proceduri simplificate de soluționare a acțiunilor în justiție având ca obiect asemenea obligații. Or, potrivit art. 126 din Constituție, competența instanțelor de judecată și procedura în fața acestora se stabilesc prin lege, precum ordonanța criticată.

Prevederile de lege criticate sunt în sensul aplicării principiului rolului activ al judecătorului, care, la soluționarea pricinilor în primă instanță, are obligația de a încerca împăcarea părților. Împrejurarea că, potrivit art. 7 din Ordonanța de urgență

a Guvernului nr. 119/2007, judecătorul citează părțile pentru explicații și lămuriri și stăruie în efectuarea plății sumei datorate înseamnă că hotărârea se va pronunța numai după ce judecătorul va analiza toate probele aflate la dosar, inclusiv cele propuse de debitor. Mai mult, art. 2 din ordonanță prevede că procedura reglementată de acest act normativ vizează exclusiv creanțele certe, lichide și exigibile ce reprezintă obligații de plată a unor sume de bani care rezultă din contracte comerciale, iar art. 10 dispune că ordonanța de plată se va emite numai în urma verificării cererii pe baza înscrisurilor depuse potrivit art. 6 alin. (2), a declarațiilor părților, precum și a celorlalte probe administrate, instanța constatând că cererea este întemeiată.

De asemenea, prin Decizia nr. 1.070 din 8 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 703 din 20 octombrie 2010, Curtea a constatat că „Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 reglementează procedura recuperării pe cale judecătorească exclusiv a acelor creanțe care izvorăsc din contracte comerciale și care sunt, în același timp, certe, lichide și exigibile. În acest scop, la cererea privind creanța de plată a prețului, creditorul trebuie să anexeze, potrivit art. 6 alin. (2) din ordonanță, înscrisurile ce atestă cuantumul

sumei datorate, precum și orice alte înscrisuri doveditoare ale acesteia. Potrivit art. 9, debitorul poate contesta creanța prin întâmpinare, instanța urmând să verifice dacă această contestație este întemeiată, iar art. 10 alin. (1) prevede că, în cazul în care, ca urmare a verificării cererii pe baza înscrisurilor depuse, a declarațiilor părților, precum și a celorlalte probe administrate, constată că cererea este întemeiată, instanța emite o ordonanță de plată, în care se precizează suma și termenul de plată. Conform art. 13 alin. (1), împotriva ordonanței de plată debitorul poate formula cerere în anulare, în termen de 10 zile de la data comunicării acesteia. Din toate aceste texte de lege rezultă în mod evident că procedura ce face obiectul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2007 se desfășoară într-un cadru procesual menit să asigure toate garanțiile ce caracterizează un proces echitabil, iar debitorul are la îndemână suficiente mijloace procedurale pentru a-și apăra interesele”.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să modifice jurisprudența Curții, atât soluțiile, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, inclusiv în ceea ce privește dispozițiile art. 24 și art. 44 din Constituție.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Hidroplasto” — S.R.L. din Botoșani în Dosarul nr. 19.528/211/2010 al Judecătoriei Cluj-Napoca. Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința din data de 7 aprilie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 665

din 17 mai 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 din Legea nr. 329/2009 privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice, susținerea mediului de afaceri și respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea în ședința publică din data de 19 aprilie 2011 a reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 din Legea nr. 329/2009 privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice, susținerea mediului de afaceri și respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional, excepție ridicată de Petru Cibotariu în Dosarul nr. 1.657/99/2010 al Tribunalului Iași — Secția civilă — litigii de muncă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 19 aprilie 2011 și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 10 mai 2011. La acea dată, având în vedere imposibilitatea constituirii legale a completului de judecată, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 17 mai 2011.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 5 mai 2010, pronunțată în Dosarul nr. 1.657/99/2010, **Tribunalul Iași — Secția civilă — litigii de muncă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 din Legea nr. 329/2009 privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice, susținerea mediului de afaceri și respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional**, excepție ridicată de Petru Cibotariu într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei decizii a casei județene de pensii.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că textul legal criticat instituie un tratament juridic diferențiat pentru aceeași categorie de persoane, în funcție de sursa și nivelul veniturilor, contrar art. 16 coroborat cu art. 4 alin. (2) din Constituție. De asemenea, se arată că este limitat și dreptul la alegerea locului de muncă, în sensul că pensionarul care are în plată un quantum al pensiei de peste 1.693 de lei nu va putea lucra în mediul public decât dacă va consimți la suspendarea plății pensiei sale; astfel cetățeanul este constrâns să nu aleagă un loc de muncă în mediul public. Mai mult, în perioade de criză, statul este obligat să păstreze cumulul pensie-salariu pentru a asigura un nivel de trai decent cetățenilor săi.

Se mai susține că dreptul la pensie este un drept câștigat care nu poate fi limitat în mod arbitrar de către stat; or, în fapt, prin suspendarea plății pensiei are loc o eliminare pe o perioadă nedefinită a dreptului la pensie. Mai mult, pensia, ca drept constituțional garantat, nu poate împiedica exercitarea dreptului la muncă al cetățeanului. De asemenea, se susține că suspendarea plății pensiei este o formă de naționalizare.

În consecință, autorul excepției apreciază că sunt încălcate prevederile art. 53 din Constituție, întrucât restrângerea exercițiului drepturilor fundamentale menționate operată prin dispozițiile legale criticate nu poate fi justificată prin conținutul normativ al acestui text constituțional.

Tribunalul Iași — Secția civilă — litigii de muncă consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este întemeiată, textul legal criticat încălcând art. 16, 41, 44 și 47 din Constituție.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 18 din Legea nr. 329/2009 privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice, susținerea mediului de afaceri și respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 761 din 9 noiembrie 2009, care au următorul cuprins:

— Art.18: „(1) *Pensionarii prevăzuți la art. 17 alin. (2) lit. a) care desfășoară activități profesionale pe bază de contract individual de muncă, raport de serviciu sau în baza actului de numire în funcție au obligația ca, în termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentului capitol, să își exprime în scris opțiunea între suspendarea plății pensiei pe durata exercitării activității și încetarea raporturilor de muncă, de serviciu sau a actului de numire în funcție, dacă nivelul pensiei nete aflate în plată depășește nivelul câștigului salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat, aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat.*

(2) *Persoanele prevăzute la art. 17 alin. (2) lit. b) au obligația ca, în termen de 15 zile de la data survenirii situației de cumul, să își exprime în scris opțiunea între suspendarea plății pensiei pe durata exercitării activității și încetarea raporturilor de muncă, de serviciu sau a actului de numire în funcție, dacă nivelul pensiei nete aflate în plată depășește nivelul câștigului salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat, aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat.*”

Textele constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 1 privind caracterul statului român, art. 4 alin. (2) privind criteriile de nediscriminare, art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 41 alin. (1) privind dreptul la muncă și alegerea locului de muncă, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 47 privind nivelul de trai, inclusiv dreptul la pensie, și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate și dispozițiile legale criticate, prin raportare la prevederile constituționale invocate, Curtea constată următoarele:

Prin Decizia nr. 1.414 din 4 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 796 din 23 noiembrie 2009, Curtea, în raport cu o critică similară de neconstituționalitate, a constatat că întreg cap. IV al Legii nr. 329/2009 este constituțional în măsura în care nu vizează persoanele pentru care durata mandatului este stabilită expres în Constituție. De asemenea, Curtea reține că și-a menținut această jurisprudență și în cadrul controlului *a posteriori* pe calea excepției de neconstituționalitate, stabilind, prin Decizia nr. 1.149 din 28 septembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 711 din 26 octombrie 2010, Decizia nr. 206 din 15 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 239 din 6 aprilie 2011, sau Decizia nr. 409 din 7 aprilie 2011*, nepublicată la momentul pronunțării prezentei decizii, că dispozițiile art. 17—22 din Legea nr. 329/2009 sunt constituționale.

Curtea, prin deciziile menționate, a statuat că nicio dispoziție constituțională nu împiedică legiuitorul să suprimă cumulul pensiei cu salariul, cu condiția ca o asemenea măsură să se aplice în mod egal pentru toți cetățenii, iar eventualele diferențe de tratament să aibă o rațiune licită.

Curtea a constatat că nivelul pensiei nete până la care poate opera cumulul la nivelul salariului mediu brut pe economie utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat (devenit, în prezent, câștigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea

* Decizia nr. 409 din 7 aprilie 2011 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 16 iunie 2011.

bugetului asigurărilor sociale de stat) respectă condițiile de obiectivitate (este expres prevăzut de lege, previzibil și determinabil) și rezonabilitate (nivelul salariului mediu brut pe economie constituie o opțiune justă și echilibrată) impuse de principiul nediscriminării. Totodată, Curtea a apreciat că măsura adoptată este proporțională cu situația care a determinat-o, respectiv situația de criză economică în care se regăsește statul, fiind rezultatul unui echilibru între scopul declarat al legii și mijloacele folosite în realizarea lui, și este aplicată în mod nediscriminatoriu tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei.

De asemenea, Curtea a mai arătat că soluția legislativă care instituie un anumit quantum sau prag valoric, apreciat ca rezonabil, corespunde unei opțiuni exclusive a legiuitorului, nefiind deci o problemă de resortul contenciosului constituțional.

Astfel, Curtea a constatat că dispozițiile cap. IV din Legea nr. 329/2009 sunt constituționale în măsura în care acestea nu se referă la persoanele pentru care durata mandatului este stabilită expres prin Constituție.

Curtea a mai reținut că, prin Decizia nr. 872 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, sau Decizia nr. 1.658 din 28 decembrie 2010,

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 din Legea nr. 329/2009 privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice, susținerea mediului de afaceri și respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional, excepție ridicată de Petru Cibotariu în Dosarul nr. 1.657/99/2010 al Tribunalului Iași — Secția civilă — litigii de muncă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 mai 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 703

din 31 mai 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 129 alin. 5 și art. 167 din Codul de procedură civilă și art. 2, art. 64, art. 77, art. 78, art. 95, art. 169, art. 172, art. 180 alin. (2)—(4) și art. 184 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 129 alin. 5 și art. 167 din Codul de procedură civilă și art. 2, art. 64, art. 77, art. 78, art. 95, art. 169, art. 172, art. 180 alin. (2)—(4) și art. 184 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Maria Catrinescu în Dosarul nr. 3.379/90/2009 al Tribunalului Vâlcea — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, arătând că aceasta este nemotivată, iar neconstituționalitatea este dedusă din circumstanțele cauzei.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 22 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 3.379/90/2009, **Tribunalul Vâlcea — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 129 alin. 5 și art. 167 din Codul de procedură civilă și art. 2, art. 64, art. 77, art. 78, art. 95, art. 169, art. 172, art. 180 alin. (2)—(4) și art. 184 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale**, excepție ridicată de Maria Catrinescu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de recalculare a pensiei.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că dispozițiile legale criticate încalcă art. 15, 16, 21, 30, 31, 48, 51, 78, 123, 126, art. 146 lit. d) și art. 147 din Constituție, motivarea acestei critici fiind făcută în raport cu situația juridică personală a autorului excepției în privința stabilirii drepturilor sale de pensie.

Tribunalul Vâlcea — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată, arătând că legiuitorul are competența de a stabili atât reguli procedurale de desfășurare a litigiilor, cât și reguli de stabilire și recalculare a pensiilor în limitele conferite de art. 61 alin. (1) din Constituție.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului arată că textele legale criticate sunt constituționale, invocând, printre altele, Decizia nr. 103 din 26 martie 2002.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 129 alin. 5 și art. 167 din Codul de procedură civilă și art. 2, art. 64, art. 77, art. 78, art. 95, art. 169, art. 172, art. 180 alin. (2)—(4) și art. 184 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000. Textele criticate din Codul de procedură civilă vizează principiul rolului activ al judecătorului, respectiv

încuviințarea și administrarea dovezilor, iar cele din Legea nr. 19/2000 reglementează principiile de bază ale sistemului public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, pensia de invaliditate, calculul punctajului mediu anual al asiguratului, regulile procedurale referitoare la cererea de recalculare a pensiei, litigiile care vizează obiectul Legii nr. 19/2000, precum și regimul pensiilor stabilite potrivit prevederilor Legii nr. 2/1995 privind pensionarea anticipată.

Autorul excepției consideră că textele de lege criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii, art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 30 privind libertatea de exprimare, art. 31 privind dreptul la informație, art. 48 privind familia, art. 51 privind dreptul de petiționare, art. 78 privind intrarea în vigoare a legii, art. 123 privind prefectul, art. 126 privind instanțele judecătorești, art. 146 lit. d) privind excepția de neconstituționalitate și art. 147 privind deciziile Curții Constituționale.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată următoarele:

1. Autorul excepției nu își motivează critica de neconstituționalitate, ci doar enumeră textele constituționale pretins încălcate. Or, Curtea, de principiu, a stabilit în jurisprudența sa că simpla enumerare în susținerea excepției a unor prevederi constituționale pretins încălcate nu este de natură să satisfacă exigențele art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992. De altfel, în acest sens, Curtea s-a mai pronunțat prin numeroase decizii, dintre care, cu titlu exemplificativ, se rețin: Decizia nr. 627 din 29 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 23 iulie 2008, Decizia nr. 465 din 17 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 367 din 30 mai 2007, Decizia nr. 517 din 8 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 412 din 2 iunie 2008, Decizia nr. 245 din 19 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 166 din 17 martie 2009, Decizia nr. 727 din 7 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 10 iunie 2009.

Totodată, întreaga pledoarie a autorului excepției în sensul admiterii acesteia se face prin prisma unor acte administrative pretins a fi emise nelegal, cu alte cuvinte, justifică excepția de neconstituționalitate invocând parcursul administrativ și judiciar al cauzei sale. Or, toate aceste aspecte țin de interpretarea și aplicarea legii, unde este angajată competența exclusivă a instanțelor judecătorești.

În aceste condiții, în temeiul art. 2 alin. (3) și art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

2. Nu în ultimul rând, Curtea observă că Legea nr. 19/2000, ulterior sesizării sale, a fost abrogată prin Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, fapt care, în temeiul art. 29 alin. (1) și (5) din Legea nr. 47/1992, ar atrage, de asemenea, inadmisibilitatea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2, art. 64, art. 77, art. 78, art. 95, art. 169, art. 172, art. 180 alin. (2)—(4) și art. 184 din Legea nr. 19/2000.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 129 alin. 5 și art. 167 din Codul de procedură civilă și art. 2, art. 64, art. 77, art. 78, art. 95, art. 169, art. 172, art. 180 alin. (2)—(4) și art. 184 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Maria Catrinescu în Dosarul nr. 3.379/90/2009 al Tribunalului Vâlcea — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 31 mai 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 714

din 31 mai 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2010 privind eșalonarea plății indemnizațiilor prevăzute de Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2010 privind eșalonarea plății indemnizațiilor prevăzute de Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, excepție ridicată de Toni Popescu în Dosarul nr. 2.805/90/2010 al Tribunalului Vâlcea — Secția comercială și contencios administrativ fiscal.

La apelul nominal se prezintă, personal, autorul excepției, lipsind cealaltă parte, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autorului excepției, care apreciază că ordonanța de urgență criticată retroactivează, aplicându-se unor situații juridice deja încheiate.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând, în acest sens, că legiuitorul este competent să stabilească plata eșalonată a indemnizațiilor restante. O atare reglementare nu vizează trecutul, ci stabilește pentru viitor modalitatea de executare a obligațiilor statului. În fine, se apreciază că art. 78 din Constituție, invocat în susținerea excepției nu are incidență în cauză, întrucât intrarea în vigoare a ordonanțelor de urgență este reglementată prin dispozițiile art. 115 alin. (5) din Constituție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 23 noiembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 2.805/90/2010, **Tribunalul Vâlcea — Secția comercială și contencios administrativ fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2010 privind eșalonarea plății indemnizațiilor prevăzute de Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au**

jerftit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, excepție ridicată de Toni Popescu într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei decizii emise de o casă județeană de pensii.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată, în esență, că textul legal criticat este retroactiv, întrucât vizează și deciziile caselor județene de pensii emise înainte de intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 53/2010.

Tribunalul Vâlcea — Secția comercială și contencios administrativ fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată, textul legal criticat aplicându-se numai pentru viitor.

Avocatul Poporului consideră că textul legal criticat este constituțional, legiuitorul fiind în drept să modifice și să completeze legislația în materia indemnizațiilor restante și să stabilească data de la care operează producerea efectelor, cu respectarea principiului neretroactivității legii.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2010 privind eșalonarea plății indemnizațiilor prevăzute de Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 428 din 25 iunie 2010, care au următorul cuprins:

— Art. 3: „(1) Plata indemnizațiilor restante prevăzute de prezenta ordonanță de urgență se face eșalonat, începând cu anul 2012, de casele județene de pensii, respectiv de Casa de Pensii a Municipiului București, de casele de pensii din subordinea Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Administrației și Internelor și Serviciului Român de Informații, după cum urmează:

a) în situația indemnizațiilor restante al căror cuantum depășește valoarea a 20 de salarii medii brute:

— în anul 2012 se plătește 34% din valoarea sumei restante;
— în anul 2013 se plătește 33% din valoarea sumei restante;
— în anul 2014 se plătește 33% din valoarea sumei restante;
b) în situația indemnizațiilor restante al căror cuantum se situează între valoarea a 10 salarii medii brute și cea a 20 de salarii medii brute:

— în anul 2012 se plătește 50% din valoarea sumei restante;
— în anul 2013 se plătește 50% din valoarea sumei restante;
c) în situația indemnizațiilor restante al căror cuantum se situează sub valoarea a 10 salarii medii brute, plata sumei restante se efectuează integral în anul 2012.

(2) Salariul mediu brut prevăzut la alin. (1) este salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat, aferent anului 2012.

(3) Eșalonarea prevăzută la alin. (1) vizează exclusiv indemnizațiile restante, așa cum au fost definite de art. 2, urmând ca plata indemnizației lunare să se efectueze conform legii”.

Autorul excepției consideră că textele de lege criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legilor și art. 78 privind intrarea în vigoare a legii.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată următoarele:

Dispozițiile art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2010 stabilesc perioada concretă în care urmează să fie executată plata indemnizațiilor restante care se achită beneficiarilor Legii nr. 341/2004. Este de competența exclusivă a legiuitorului să stabilească procedura și măsurile necesare pentru executarea acestora, ținând seama de realitățile economico-financiare cu care se confruntă statul. De asemenea, Curtea observă că, departe de a nega dreptul beneficiarilor Legii nr. 341/2004 la plata acestor indemnizații, textul stabilește un calendar unitar de executare, iar eșalonarea dispusă pe parcursul anilor 2012—2014, după caz, nu vizează în mod evident trecutul, ci executarea pe viitor a efectelor unui raport juridic născut în temeiul Legii nr. 341/2004. Așadar, art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2010 nu modifică niciun raport de drept substanțial stabilit anterior intrării sale în vigoare, respectiv regimul juridic al indemnizațiilor celor ce beneficiază de prevederile Legii nr. 341/2004, ci doar eșalonează plata indemnizațiilor aferente perioadei cuprinse între luna următoare celei în care a fost depusă la Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989 documentația care a stat la baza preschimbării certificatului doveditor prevăzut de Legea nr. 341/2004 și luna în care se solicită efectuarea plății acestora la instituțiile competente. În consecință, Curtea nu poate reține încălcarea art. 15 alin. (2) din Constituție.

Cu privire la art. 78 din Constituție, invocat în susținerea excepției, Curtea constată că acesta nu are incidență în cauză, întrucât intrarea în vigoare a ordonanțelor de urgență este supusă condițiilor prevăzute de art. 115 alin. (5) din Constituție.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2010 privind eșalonarea plății indemnizațiilor prevăzute de Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, excepție ridicată de Toni Popescu în Dosarul nr. 2.805/90/2010 al Tribunalului Vâlcea — Secția comercială și contencios administrativ fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 31 mai 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 728

din 2 iunie 2011

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 300/2009
pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele măsuri
în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai—decembrie 2009**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 300/2009 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai—decembrie 2009, excepție ridicată de Emil Moise în Dosarul nr. 1.487/114/2010 al Tribunalului Buzău — Secția civilă — Complet specializat de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, sens în care arată că Legea nr. 300/2009 a fost adoptată cu respectarea dispozițiilor constituționale. În ceea ce privește criticile care vizează neconstituționalitatea extrinsecă a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2009, arată că acestea sunt neîntemeiate, așa cum s-a constatat de altfel și de către Curtea Constituțională în jurisprudența sa în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 19 aprilie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 1.487/114/2010, **Tribunalul Buzău — Secția civilă — Complet specializat de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 300/2009 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai—decembrie 2009.**

Excepția a fost ridicată de Emil Moise, având ca obiect soluționarea unei contestații formulate împotriva deciziei de stabilire a drepturilor salariale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că Legea nr. 300/2009 este neconstituțională, întrucât aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 care, prin dispozițiile art. 2, aduce atingere mai multor texte din Constituție. Astfel, menționează că au fost înfrânte prevederile constituționale referitoare la separarea puterilor în stat, supremația Constituției și rolul Parlamentului. De asemenea, au fost încălcate și dispozițiile art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție, deoarece nu a fost indicată situația extraordinară care a stat la baza emiterii ordonanței. Totodată, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 a fost emisă cu încălcarea dispozițiilor art. 102 alin. (1) și (2) și art. 141 din Constituție, deoarece Guvernul nu a consultat Consiliul Economic și Social.

Tribunalul Buzău — Secția civilă — Complet specializat de muncă și asigurări sociale consideră că dispozițiile legate criticat sunt constituționale.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele de vedere solicitate cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie Legea nr. 300/2009 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai—decembrie 2009, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 676 din 8 octombrie 2009.

Autorul excepției consideră că actul normativ criticat încalcă dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5) referitoare la statul român, art. 20 alin. (1) referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 41 alin. (2) privind munca și protecția socială a muncii, art. 61 alin. (1) privind rolul Parlamentului, art. 102 alin. (1) privind rolul Guvernului, art. 111 alin. (1) privind informarea Parlamentului, art. 115 alin. (4) și (6) privind condițiile de adoptare a ordonanțelor de urgență, precum și art. 141 privind Consiliul Economic și Social.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul acesteia critică, în realitate, aprobarea prin Legea nr. 300/2009 a dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai—decembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 286 din 30 aprilie 2009, dispoziții potrivit

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 300/2009 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai—decembrie 2009, excepție ridicată de Emil Moise în Dosarul nr. 1.487/114/2010 al Tribunalului Buzău — Secția civilă — Complet specializat de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 iunie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

căroră: „Ordonanța Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 și în anul 2009 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 11 alineatul (1), litera a¹) va avea următorul cuprins:

«a¹) pentru perioada 1 mai—31 decembrie 2009, coeficienții de multiplicare și valorile coeficientului de multiplicare 1,000 sunt prevăzuți pentru toate funcțiile didactice și didactice auxiliare în anexele nr. 1.1a, 1.2a, 2a și 3a;»

2. La articolul 11 alineatul (1), literele b) și c) se abrogă.

3. Anexele nr. 1.1b, 1.2b, 2b și 3b se abrogă.”

Așa cum Curtea arăta prin Decizia nr. 1.257 din 7 octombrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 758 din 6 noiembrie 2009, ordonanțele Guvernului aprobate de Parlament prin lege, în conformitate cu prevederile art. 115 alin. (7) din Constituție, încetează să mai fie acte normative de sine stătătoare și devin, ca efect al aprobării de către autoritatea legiuitoare, acte normative cu caracter de lege, chiar dacă, din rațiuni de tehnică legislativă, alături de datele legii de aprobare, conservă și elementele de identificare atribuite la adoptarea lor de către Guvern.

Examinând aceste prevederi de lege, Curtea constată că dispozițiile art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 modificau dispoziții ale Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 și în anul 2009 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008, cu modificările și completările ulterioare. Această din urmă ordonanță a fost abrogată însă prin dispozițiile art. 48 alin. (1) pct. 16 din cap. VI al părții a III-a din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009, astfel că textul de lege criticat nu mai este în vigoare.

Pentru aceste motive, având în vedere dispozițiile art. 29 alin. (1) și (5) din Legea nr. 47/1992, precum și data la care instanța de contencios constituțional a fost sesizată, Curtea va respinge excepția de neconstituționalitate ca inadmisibilă.

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 742

din 2 iunie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2009 privind unele măsuri financiar-bugetare și ale art. 16 alin. (1) din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2010 nr. 12/2010

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2009 privind unele măsuri financiar-bugetare și ale art. 16 alin. (1) din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2010 nr. 12/2010, excepție ridicată de Georgeta Achihăniței și alții, reprezentanți de Sindicatul Uniunea Județeană a Pensionarilor, în Dosarul nr. 2.155/121/2010 al Tribunalului Galați — Secția civilă și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.701D/2010.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 4.544D/2010, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2009 privind unele măsuri financiar-bugetare, excepție ridicată de Ioan Andriescu în Dosarul nr. 4.884/40/2009 al Curții de Apel Suceava — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 3.701D/2010 și nr. 4.544D/2010, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 4.544D/2010 la Dosarul nr. 3.701D/2010, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă, întrucât dispozițiile de lege criticate nu mai sunt în vigoare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 16 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 2.155/121/2010, **Tribunalul Galați — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2009 privind unele măsuri financiar-bugetare și ale art. 16 alin. (1) din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2010 nr. 12/2010.**

Excepția a fost ridicată de Georgeta Achihăniței și alții, reprezentanți de Sindicatul Uniunea Județeană a Pensionarilor, cu prilejul soluționării unei cauze civile având ca obiect recalcularea pensiei.

Prin Încheierea din 9 noiembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 4.884/40/2009, **Curtea de Apel Suceava — Secția conflicte de muncă de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2009 privind unele măsuri financiar-bugetare.**

Excepția a fost ridicată de Ioan Andriescu cu prilejul soluționării recursului formulat împotriva Sentinței nr. 1.088 din 14 iunie 2010, pronunțată de Tribunalul Botoșani — Secția civilă în Dosarul nr. 4.884/40/2009.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că textele de lege criticate, prevăzând inaplicabilitatea dispozițiilor art. 80 alin. (1) și (3) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, referitoare la valoarea punctului de pensie, precum și însăși scăderea valorii punctului de pensie, contravin dispozițiilor art. 115 alin. (6) din Constituție, întrucât afectează drepturi fundamentale, așa cum este dreptul de proprietate, dreptul la pensie și dreptul la un nivel de trai decent. În plus, sunt încălcate și dispozițiile art. 44 alin. (3) din Constituție. În acest sens, arată că utilizarea de către Guvern a fondurilor de asigurări sociale în alte scopuri decât plata drepturilor de asigurări sociale echivalează în fapt cu o exproprieră. În același timp, nu este îndeplinită nici obligația statului de a asigura creșterea calității vieții. În sfârșit, se susține că nu au fost îndeplinite condițiile emiterii în mod constituțional a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 114/2009, întrucât nu a existat o situație extraordinară.

Tribunalul Galați — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

Curtea de Apel Suceava — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale consideră că prevederile de lege criticate nu încălcă dispozițiile din Constituție invocate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele de vedere solicitate cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2009 privind unele măsuri financiar-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 919 din 29 decembrie 2009, dispoziții potrivit cărora „Prevederile art. 80 alin. (1) și (3) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, cu modificările și completările ulterioare, nu se aplică în anul 2010.”

De asemenea, obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie și prevederile art. 16 alin. (1) din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2010 nr. 12/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 61 din 27 ianuarie 2010, dispoziții potrivit cărora „Valoarea punctului de pensie este de 732,8 lei și se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2010.”

Autorii excepției consideră că aceste prevederi de lege aduc atingere următoarelor texte din Constituție: art. 1 alin. (3)—(5) referitoare la statul român, la principiul separației și echilibrului puterilor în stat și la obligația respectării Constituției și a prevederilor sale, art. 44 privind dreptul de proprietate privată,

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca devenită inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2009 privind unele măsuri financiar-bugetare și ale art. 16 alin. (1) din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2010 nr. 12/2010, excepție ridicată de Georgeta Achihăniței și alții, reprezentați de Sindicatul Uniunea Județeană a Pensionarilor, în Dosarul nr. 2.155/121/2010 al Tribunalului Galați — Secția civilă și de Ioan Andriescu în Dosarul nr. 4884/40/2009 al Curții de Apel Suceava — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 iunie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 743

din 2 iunie 2011

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 252 alin. (1)
din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

art. 47 alin. (1) și (2) referitor la dreptul la un nivel de trai decent și dreptul la pensie, art. 61 alin. (1) referitor la rolul Parlamentului, art. 76 alin. (1) privind condițiile de majoritate pentru adoptarea legilor organice, art. 79 alin. (1) referitor la avizul prealabil al Consiliului Legislativ, art. 115 alin. (4)—(6) referitor la emiterea ordonanțelor de urgență de către Guvern și art. 135 alin. (2) lit. f) privind obligația statului de a asigura creșterea calității vieții. De asemenea, susțin că se încalcă și prevederile art. 1 paragraful 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examined excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că textele legale criticate au avut o aplicare limitată în timp, și anume doar pentru anul 2010.

Noua reglementare în domeniul pensiilor, respectiv Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, nu a mai preluat modalitatea de calcul și actualizare a punctului de pensie în funcție de salariul mediu brut, prevăzută de art. 80 din Legea nr. 19/2000, în prezent abrogată. Prin urmare, nici soluția legislativă criticată nu a mai fost preluată de noua reglementare legală în materie.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 268 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Compania Națională „Aeroporturi București” — S.A. din Otopeni în Dosarul nr. 38.196/3/2009 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care arată că, în

urma republicării Legii nr. 53/2003, soluția legislativă criticată se regăsește, în prezent, la art. 252 alin. (1) din lege. Pe fondul cauzei, se apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocându-se, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 95 din 5 februarie 2008.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 30 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 38.196/3/2009, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 268 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii**, excepție ridicată de Compania Națională „Aeroporturi București” — S.A. din Otopeni într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la decizia de concediere.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că dispozițiile legale criticate sunt imprecise, împrejurare ce îi pune pe judecători în situația de a adăuga la lege prin stabilirea actelor și faptelor ce marchează momentul luării la cunoștință de către angajator despre săvârșirea abaterii disciplinare. În acest sens, se arată că există o multitudine de ipoteze în virtutea cărora se poate aprecia, în mod subiectiv sau nu, că un anumit document sau o anumită depoziție testimonială pot marca acest moment. Toate aceste aspecte demonstrează, în opinia autorului excepției, încălcarea art. 21, 24, art. 61 alin. (1) și art. 129 din Constituție, precum și a dispozițiilor art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată, arătând că legea este accesibilă și previzibilă, fiind de natură a permite individului să își regleze conduita în funcție de prevederile acesteia.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 268 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 5 februarie 2003. Ulterior sesizării Curții, Legea nr. 53/2003 a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 18 mai 2011, soluția legislativă criticată regăsindu-se la art. 252 alin. (1) din lege, text asupra căruia Curtea urmează să se pronunțe prin prezenta decizie. Dispozițiile art. 252 alin. (1) din lege au următorul cuprins:

„Angajatorul dispune aplicarea sancțiunii disciplinare printr-o decizie emisă în forma scrisă, în termen de 30 de zile calendaristice de la data luării la cunoștință despre săvârșirea abaterii disciplinare, dar nu mai târziu de 6 luni de la data săvârșirii faptei”.

Autorul excepției consideră că textele de lege criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 20 privind tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 61 alin. (1) privind rolul Parlamentului și art. 129 privind folosirea căilor de atac. Totodată, sunt considerate a fi încălcate și dispozițiile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată următoarele:

Aceleași termene de prescripție ca și cele instituite de dispozițiile art. 252 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 au fost prevăzute și în conținutul prevederilor art. 13 alin. (4) din Legea nr. 1/1970 privind organizarea și disciplina muncii în unitățile socialiste de stat, publicată în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 27 din 27 martie 1970, abrogată prin Legea nr. 53/2003, prevederi a căror constituționalitate a fost stabilită prin Decizia nr. 71 din 11 mai 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 352 din 26 iulie 1999. Prin decizia menționată, Curtea a stabilit că „aceste termene constituie, pe de o parte, o măsură de protecție a angajaților față de aplicarea arbitrară a unui regim sancționator, iar pe de altă parte, ele asigură stabilitatea raporturilor juridice de muncă”. Prin aceeași decizie s-a arătat că „accesul liber la justiție ar putea fi pus sub semnul îndoielii, în condițiile în care cel în drept să adopte măsura disciplinară ar putea să amâna, cu rea-credință, la nesfârșit, împiedicându-l pe salariat să obțină în justiție clarificarea situației sale. În situația în care nu ar exista un termen de prescripție a aplicării sancțiunii disciplinare, Curtea reține că aplicarea sancțiunii, în cazul angajatului la o societate comercială, ar echivala cu imprescriptibilitatea răspunderii, consecință inacceptabilă și absurdă, din perspectiva principiilor generale ale răspunderii juridice”.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, care să justifice modificarea acestei jurisprudențe, atât soluția pronunțată, cât și argumentele pe care aceasta s-a bazat își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Distinct de cele arătate mai sus, Curtea constată că prin Hotărârea din 25 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza *Wingrove împotriva Regatului Unit, paragraful 40*, sau Hotărârea din 4 mai 2000, pronunțată în Cauza *Rotaru împotriva României, paragraful 55*, Curtea de la Strasbourg a decis că legea internă trebuie să fie formulată cu o precizie suficientă pentru a permite persoanelor interesate — care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist — să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat. Așadar, previzibilitatea legii ține de calitatea acesteia, respectiv legea trebuie să fie suficient de precisă și clară pentru a putea fi aplicată. Totuși, poate să fie dificil să se redacteze legi de o precizie totală și o anumită suplețe poate chiar să se dovedească de dorit pentru a permite instanțelor naționale să facă să evolueze dreptul în funcție de ceea ce ele consideră măsuri necesare în interesul justiției, precum și în funcție de evoluția concepțiilor sociale (Hotărârea din 9 noiembrie 2006, pronunțată în Cauza *Leempoel & S.A. ED. Ciné Revue împotriva Belgiei, paragraful 59*).

În cauza de față, Curtea nu poate primi critica de neconstituționalitate potrivit căreia art. 252 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 nu ar îndeplini cerințele de previzibilitate, deoarece textul are o redactare univocă, nefiind susceptibil de o interpretare abuzivă sau arbitrară. Astfel, data luării la cunoștință despre săvârșirea abaterii disciplinare este cea la care reprezentantul legal sau convențional al angajatorului a fost înștiințat despre săvârșirea acesteia sau cea care rezultă din coroborarea unor fapte sau acte ce demonstrează faptul că reprezentantul angajatorului cunoștea sau avea știință despre

abaterea săvârșită. Celelalte aspecte țin de probatoriul administrat în cauză.

Toate acestea demonstrează faptul că legea edictată respectă cerințele de calitate impuse prin jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, astfel încât nu se poate trage

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 252 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Compania Națională „Aeroporturi București” — S.A. din Otopeni în Dosarul nr. 38.196/3/2009 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 iunie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Benke Károly

GUVERNUL ROMÂNIEI

DECIZIA Nr. 745

din 2 iunie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 166 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 161 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Losado Logistics” — S.R.L. din Voluntari în Dosarul nr. 2.278/83/2010 al Tribunalului Satu Mare — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care arată că, în urma republicării Legii nr. 53/2003, soluția legislativă criticată se regăsește, în prezent, la art. 166 din lege. Pe fond, solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, întrucât autorul excepției nu își motivează critica de neconstituționalitate.

CURTEA,
având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

concluzia potrivit căreia instanțele judecătorești ar încălca sfera de competență a Parlamentului.

În final, Curtea constată că art. 24 și 129 din Constituție nu au incidență în cauză, întrucât nu se relevă chestiuni care ar țină de dreptul de apărare și nici aspecte care să vizeze folosirea căilor de atac.

Prin Încheierea din 9 septembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 2.278/83/2010, **Tribunalul Satu Mare — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 161 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Losado Logistics” — S.R.L. din Voluntari într-o cauză având ca obiect soluționarea unui litigiu de muncă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că textul criticat încalcă prevederile Constituției.

Tribunalul Satu Mare — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate formulată este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 161 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 5 februarie 2003. Ulterior sesizării Curții, Legea nr. 53/2003 a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 18 mai 2011, soluția legislativă criticată regăsindu-se la art. 166 din lege, text asupra căruia Curtea urmează să se pronunțe prin prezenta decizie. Dispozițiile art. 166 din lege au următorul cuprins:

„(1) Salariul se plătește în bani cel puțin o dată pe lună, la data stabilită în contractul individual de muncă, în contractul colectiv de muncă aplicabil sau în regulamentul intern, după caz.

(2) Plata salariului se poate efectua prin virament într-un cont bancar.

(3) Plata în natură a unei părți din salariu, în condițiile stabilite la art. 165, este posibilă numai dacă este prevăzută expres în contractul colectiv de muncă aplicabil sau în contractul individual de muncă.

(4) Întârzierea nejustificată a plății salariului sau neplata acestuia poate determina obligarea angajatorului la plata de daune-interese pentru repararea prejudiciului produs salariatului.”

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile Constituției, fără a indica, în mod expres, vreun text din aceasta sau fără a formula vreo critică de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 166 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Losado Logistics” — S.R.L. din Voluntari în Dosarul nr. 2.278/83/2010 al Tribunalului Satu Mare — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 iunie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Benke Károly

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2011 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	144	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	245	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	370	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	5.270	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	300	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	35	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2011 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000
Autentic+ExpertMO	130	330	830	1.990	4.380	1.300	3.250	8.130	19.510	42.920

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600
Autentic+ExpertMO	150	380	950	2.280	5.020	1.500	3.750	9.380	22.510	49.520

Colecția Monitorul Oficial în format electronic PDF, oricare dintre părțile acestuia

50 lei/an

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 525405